

Скарбничка

ПОЧЕМУ КОШКА ТОПЧЕТ ЛАПКАМИ? 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

СОН ПРИНЦА 6

«ДАВАЙТЕ!» 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

МІНАРІ – СОЛОДКІ РОЛИ 10

Розбитий ніс

Яка чудова зимова погода! Сніг товстим шаром укрити землю. Він м'який, пухнастий і виблискує на сонці, засліплюючи очі. Діврикам багато роботи: розчистити дорогу, де їздять машини, прокласти доріжки для пішоходів.

Борис поспішав додому зі школи й сподівався, що перед заняттями в музичній школі мама дозволить йому покататися на санчатах. Хлопчик забіг до будинку та з порогу почав просити, щоб мама дістала з балкона санчата. «І я хочу санчата», – вимогливо заявив п'ятирічний Женя. Мама подумала й сказала: «Добре, погуляйте трохи, доки я закінчу готувати обід, але ти, Борисе, наглядай за братиком, щоб з ним нічого не трапилось».

За кілька хвилин обидва брати весело каталися з гірки. Там було багато і дітей, і дорослих. Хтось з'їжджав на лижах, хтось – на санчатах. Гірка висока, довга й спускається майже до самого ставка. Деякі діти із самої вершини розганяли санчата й виїжджали на лід. Захотілося й Борисові здійснити такий «подвиг».

– Ну що, Женько, з'їдемо й ми отак з гірки? – звернувся він до брата.

– Гайда! А не провалимося? Подивися, лід, здається, тріснув.

– Боягуз! Можеш не їхати, я сам!

Але поки що хлопцям ще треба було вибратися на гірку. Женя сердито й образливо пихтів і думав: «Їхати з Борисом? Страшно. Не їхати? Дразнитиме потім». Хлопчик так замислився, що не помітив вибоїну, спіткнувся й упав просто обличчям на втоптану стежку. Дуже забив ніс і, коли він підвів голову, то побачив, що на снігу з'явилися червоні крапельки крові. Не стільки від болю, скільки від жаху, малюк закричав: «Ніс! Кров! Боляче!»

Борис, котрий уже майже дістався вершини гори, кинувся до брата: «Ну от, тепер через тебе треба повертатися додому...» Цієї миті повз них вихором промчали санчата, на яких сидів дорослий хлопець. Полоззя його саней зачепили санчата братів і потягли їх за собою. Усе відбулося, як оком змигнути. Вилетівши на санча-

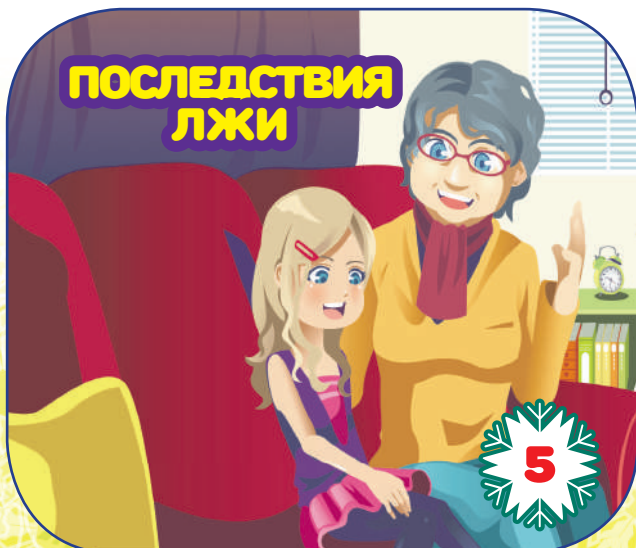
тах на лід, хлопець відчув, що лід тріскається і він зараз опиниться у воді. Тоді він звалився із саней і почав перекичуватися до берега. Це його й урятувало. Дві пари санчат за інерцією проїхали вперед і пірнули в утворену ополонку. А парубок, блідий і переляканий, рухався до берега. Крига під ним тріщала, але до нього на допомогу вже кинулися люди, простягаючи хто лижну палицю, хто свій довгий шарф. Але небезпека минула, оскільки біля берега ставок не був глибокий.

Женя й Борис із жахом дивилися на це видовище. Женя навіть забув про розбитий ніс. Було шкода потонули санчата, але яке щастя, що вони були без пасажирів! «Ходімо швидше додому», – сказав Борис.

Удома діти все розповіли матері. Мама поклати в рушник трохи крижаних кубиків із холодильника й приклала до Женіного носа. «Це Сам Бог урятував вас від біди», – сказала вона. А Женя додав: «І мій розбитий ніс».

– А чому, – пита Марічка, – Сніг закутав далину, Одягнув мороз на річку Вже сорочку льодяну? А чому пташиний гамір У саду затиш, нема?
– Не дивуйся, – сказала мама, – То прийшла до нас зима. Все у Господа за планом І на небі, й на землі. Зачекай, весна настане – Закурличуть журавлі. Принесе для тебе казку Сонця повинь золота, В ній збагнеш любов і ласку, Й мудрість вічного Христа.

Сергій Рачинець

2
СПРАВЖНЯ ЛЮБОВПОСЛЕДСТВИЯ
ЛЖИ 5ЧЕТЫРЕ
ШОКОЛАДНЫХ
ЯЙЦА 11

Лариса Кобзева
Євгенія Сверлова

СПРАВЖНЯ ЛЮБОВ

Якось до 3-Б класу, де навчався Максим Пономарьов, прийшла нова учениця. Учителка представила її класу, сказавши, що її звати Марія Зоріна й що в попередній школі вона була відмінницею й активісткою. Оскільки Максим сидів за партою сам, учителька посадила новеньку поряд з ним. Спочатку Марійка не сподобалася Максимові. Вона здалася йому гордою й надто серйозною. Проте пізніше хлопчик змінив своє ставлення до неї.

Це трапилося під час самостійної роботи на уроці математики. Не знаючи, як розв'язати задачу, Максим почав смикати за рукав Олю Наумову, що сиділа попереду: «Олю, дай списати задачу». Оля висмикнула руку й незадоволено прошепотіла: «Відчепися від мене. Ти мені заважаєш». Тоді Максим вирішив звернутися до новенької: «Марійко, підкажи, як розв'язати задачу». На превеликий подив, дівчинка погодилася й підсунула до нього свій зошит. Після цього Максим почав ставитися до Марійки зовсім інакше. Тепер дівчинка здавалася йому милою й привітною. Цілий день у школі Максим не відходив від Марійки. На перервах він прогулювався з нею коридорами, знайомлячи її з учнями з паралельних класів і показуючи школу. А після занять хлопчик пішов продовжати Марійку додому. Усю дорогу до Марійчиного будинку він ніс її портфель і розповідав смішні історії.

Коли Максим повернувся додому, на його обличчі сяяла усмішка. Дідусь, що вийшов йому назустріч, одразу звернув увагу на настрій онука.

— По твоєму обличчю, Максиме, бачу, що ти сьогодні в доброму гуморі, — з усмішкою сказав дідусь. — Мабуть, ти приніс гарні оцінки.

— Річ зовсім не в оцінках, — мрійливо усміхаючись, промовив хлопчик й урочисто проголосив: — Дідусю, я закохався!

— Закохався?! — здивовано звівши брови, сказав дідусь. — І в кого ж ти закохався, якщо не секрет?

— У Марійку Зоріну, — зі щасливим виразом обличчя промовив Максим. — Це новенька. Сьогодні вона прийшла до нашого класу. Ох, дідусю, я так її люблю! Ти знаєш, вона така, така...

— Зачекай, зачекай, — перебив онука дідусь, — щось я нічого не розумію. Ця дівчинка лише сьогодні прийшла до вашого класу, а ти вже встиг її полюбити?

— Ну, так. А що в цьому такого? — спантеличено запитав Максим.

— Може, і нічого, — задумливо промовив дідусь. — Тільки здається мені, ще місяць тому ти казав, що любиш Олю Наумову...

— Так, раніше я любив Олю, але тепер я її більше не люблю, бо вона не допомогла мені розв'язати задачу, — діловито промовив Максим. — Ось Марійка — зовсім інша. Вона підказала мені розв'язання задачі.

Слова Максима викликали в дідуса усмішку. Намагаючись не образити онука, він відкашлявся і якомога серйозніше сказав: «Ходімо, онучку, до вітальні й поговоримо з тобою про любов як чоловік із чоловіком». Вони сіли на диван і продовжили розмову.

— Якщо я правильно зрозумів, Максимку, ти полюбив Марійку за те, що вона дала тобі списати задачу? — запитав дідусь онука.

Максим стверджувально кивнув головою.

— А якби Марійка, як і Оля, відмовилася допомогти тобі, тоді ти її полюбив би? — поставив наступне запитання дідусь.

— Мабуть, ні, — задумливо промовив Максим.

— Отже, твоя любов ґрунтується на вигоді: якщо людина може бути тобі корисною, то ти її любиш, а якщо ні — ти її вже не любиш?

— Мабуть, так... — почухавши потилицю, відповів хлопчик.

— У такому разі, — продовжив дідусь, — хочу тобі сказати, що це зовсім не любов!

— Як це не любов? — здивувався внук.

— Коли людина любить когось по-справжньому, то не використовує його для своєї вигоди, а, навпаки, сама намагається бути корисною для того, кого любить, — пояснив дідусь. — У Біблії про справжню любов написано: «Ніколи любов не перестає!» Сам Ісус навчає нас: «Хай ніхто не шукає свого власного, але кожний те, що для ближнього» (1 Кор. 10:24). Ось, наприклад, ти і твої батьки. Вони люблять тебе за будь-яких обставин. Коли ти їх не слухаєш, приносиш погані оцінки зі школи або не допомагаєш по господарству, вони не кажуть тобі, що більше тебе не люблять, але так само тебе люблять і піклуються про тебе. Ось це приклад справжньої любові. Зрозумів?

— Тепер так, — уважно вислухавши дідуса, відповів хлопчик. — Якщо ти когось любиш по-справжньому, то не перестанеш його любити лише тому, що він відмовився щось зробити для тебе.

— Молодець! Усе правильно! — поплескавши внука по плечу, погодився дідусь.

Так Максим дізнався, що означає любити по-справжньому і що істинна любов ніколи не шукає вигоди для себе й ніколи не минає.

Внимательно рассмотри картинку. Закрась кружочки рядом с каждым ребенком в красный цвет, если он поступает неправильно или одет не по погоде, а в синий цвет, если ребенок делает все верно или одет по погоде.

З'єднай послідовно крапки й розфарбуй малюнок.

ЗНАЙДИ 15 ВІДМІННОСТЕЙ.

Тебе понадобятся:

- воздушный шар в форме сердца;
- плотные нитки красного или розового цвета;
- клей ПВА;
- ножницы;
- игла.

СЕРДЦЕ ИЗ НИТОК

1 Надув воздушный шар до нужного тебе размера и завяжи его, чтобы он не сдулся.

2 Обмотай шар нитками со всех сторон.

3 Сверху покрой изделие несколькими слоями клея ПВА и оставь сушиться на 12-24 часа (для удобства сушки шарик можно поместить в стакан или банку).

4 Когда клей высохнет, проколи шар иглой и вытащи его в одно из отверстий.

5 Такое нитяное сердце можно украсить электрическими гирляндами. Просто уложи внутрь не длинную гирлянду, но для этого снизу на стадии наматывания ниток нужно оставить небольшое отверстие, чтобы удобно было поместить в готовое сердце гирлянду.

ПОКАЖИ, КАКОЇ ДОРОГОЇ
ЛІТЕЛ САМОЛЕТ СНЕГОВИКА.

Знайди кішку.

Знайди на малюнку всі приховані предмети.

Серія оповідань
«Наші чотириногі друзі» (продовження)

Була пізня холодна осінь. Зранку на траві вже лежала хрумка паморозь. Дядько Олег узяв свої рибальські снасті й пішов до озера порибалити. Але сьогодні його не супроводжував вірний чотириногий друг – кокер-спанієль Баксік. Йому зробили щеплення від якихось собачих хвороб, а господар побоювався, що цей «морж» обов'язково захоче поглатити в крижаній воді, чого не можна робити при щепленні. Цього дня риболовля була невдалою для дядька Олега: риба клювала слабо, у сумці лежало лише кілька невеликих окунців. Побродивши трохи берегом та ще кілька разів безрезультатно закинувши спінінг, дядько Олег вирішив повернутися додому. Вийшов з води у своїх високих гумових чоботах, зачохлив спінінг. Аж раптом почув за спиною жалібне «М'яв! М'яв!» Рибалка озирнувся й побачив на березі маленьке, кудлате, дуже худе кошеня. Воно підійшло до чоловіка й почало тертися своєю шубкою об його чоботи. «Звідки ти тут узявся?» – здивовано вигукнув дядько, адже навкруги – ані душі, глухий ліс, чагарники. – Невже тебе хтось викинув?» Тоді як рибалка вголос міркував, кошеня жалібно нявчало. Було видно, що воно давно не їло й дуже голодне. Дядько Олег кинув йому маленьку рибку, кошеня жадібно накинулося на неї, але не могло пожувати її своїми ще молочними зубами. «Бідолашне маленьке створіння, ідемо додому!» – сказав дядько, узяв малечу на руки та заховав під теплу куртку. Кошеня зігрілося й почало муркати. «О, так ти Мурочка? От уже й ім'я маєш!»

МУРОЧКА

Марія Петрук

Коли тітка Ліля побачила у вікно, що чоловік повертається додому, а з-під куртки виглядає маленька котятча голова, вона сплеснула руками й вигукнула:

– А це що таке?

– Це Мурочка, – урочисто відповів дядько Олег й передав кошеня дружині.

– Що ж ми робитимемо з нею?

– Залишимо собі. Бачиш, як холодно надворі! Якби я її не забрав, до ранку вона б залякла.

Мурочку покупали зі спеціальним засобом від бліх, нагодували теплим молоком, яке вона жадібно, не спиняючись, вихлебтала язичком. Тітка Ліля загорнула крихітку в теплий шарф і поклала собі на руки, а кішечка згорнулася калачиком та заснула. «Бідолашна сирітка, – ніжно промовляла господиня, – настраждалася... Невже тебе хтось залишив на вірну смерть? Як же це жорстоко – викинути в безлюдному місці, у такий холод, маленьке безпорадне створіння!» Господиня згадала слова Ісуса Христа: «Хіба два горобці не продаються за дрібну монету? Проте

несемо відповідальність за братів наших менших – за всі створіння, бо Ти поставив людину управителем Землі. Навчи і нас, людей, бути такими добрими, як Ти».

Тітка Ліля почала розглядати маленький пухнастий клубочок, котрий мирно спав у неї на колінах. Хоч кішечка була худю й виснаженою, проте виявилася дуже гарною. Її тіло вкривала м'яка довга шерсть кольору чорно-бурої лисички, тобто темна із чорними симетричними смужками й світлими волосинками. Тому пізніше господиня називала її «Мурочка-чорнобурочка». Носик та щічки були білосніжні, і така ж білосніжна манишка – нагрудничок. Але найбільше вражали її лапки: на передніх були білі балеточки, а на задніх – білі чобітки. Хвостик же був широкий і дуже пухнастий, як у білочки. «Яка ж ти гарненька! І таку красуню хтось викинув!»

Мурочка швидко почала відживати, бо її добре годували, ніхто не ображав, їй було тепло й затишно в сім'ї. Кіця виявилася дуже розумною й охайною: швидко навчилася користуватися лоточком із піском, нічого в домі не дряпала й не гризла. Це вельми подобалося тітці Лілі, яка також любила чистоту й порядок. В оселі було багато квітів, і Мурочці подобалося сидіти серед них, за що дядько Олег назвав її «естеткою», тобто шанувальницею прекрасного.

жодний з них не впаде на землю без волі вашого Отця Небесного» (Матв. 10:29). «Як добре, Господи, – почала вона розмовляти зі своїм найкращим Другом, – що Ти дбаєш не тільки про нас, людей, а й про немічних, безпорадних створіння! Ти послав мого чоловіка саме на те місце біля озера, де страждало це кошеня й кликало до Тебе по допомогу. Слава Тобі за Твою доброту й турботу! Ти справді наш милосердний усемогутній Небесний Тато! Однак ми також

Проте вас, любі діти, напевно, цікавить, як же Баксік зустрів Мурочку? А про це читайте в наступному номері «Скарбнички».

Почему кошка топчет лапками?

Если в доме есть кошка, членам семьи не бывает скучно. Это удивительное животное имеет привычки, которые восхищают, смешат или приводят в ужас хозяев. Почему кошка топчет лапками, например? Существует много мнений по этому вопросу.

Теория № 1. Некоторые зоологи считают: если кошка топчет хозяйна лапками, она лечит больное место. В медицине даже есть направление под названием «фелинотерапия», где в роли терапевта выступает пушистый любимец.

Теория № 2. Самой распространенной является версия, что кошка просто захотела поточить коготки. Если в доме нет когтеточки, в этой роли выступает тело хозяина.

Теория № 3: все дело в инстинктах. Новорожденные котята топтанием по животу увеличивают приток молока к соскам кошки. Это инстинктивные движения, заложенные природой. Котята при этом еще громко мурчат от удовольствия, жмурят глаза. Если взрослая кошка топчет вас лапами, она просто «вспомнила детство». Поведение носит и практический характер. Питомец просит ласки, еду или настраивает себя на сон, а топтание помогает успокоиться. Это говорит о том, что кошка довольна жизнью и показывает свое настроение хозяину.

Интересные кошачьи привычки:

- Питомец бодрствует ночью, играет.
- Стандартное время для охоты в природе – ночь. Если кошка проявляет активность, когда на улице еще темно, в ней проснулись инстинкты и она жаждет поймать какую-нибудь добычу.
- Любимица кусает за ноги – показатель

одиночества и скуки животного. Кошка привлекает внимание хозяев, она хочет поиграть.

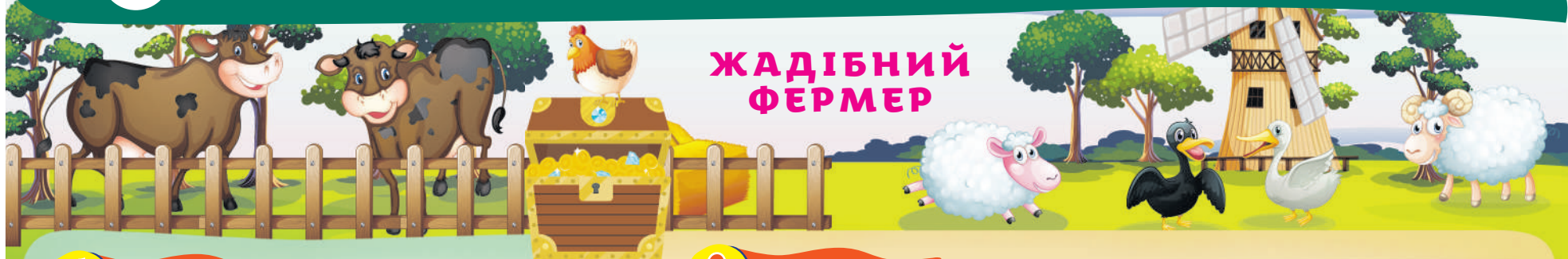
- Пьет воду прямо из льющегося крана. Подобные звуки нравятся животному. Или качество воды в миске оставляет желать лучшего.

- Привычка жевать пакеты, газеты, фотографии. Некоторые зоологи считают, что эти материалы хорошо сохраняют запах, который приходится по вкусу кошке. Другие склонны предполагать, что животное таким образом успокаивает себя.

- Загребает лапками далеко за границей лотка или ходит в туалет рядом с ним. Сигнал человеку, что с лотком что-то не так. Неправильное месторасположение или плохой наполнитель, не по нраву сам лоток – причин может быть много.

В. С. Анималов

ЖАДІБНИЙ ФЕРМЕР

1 ЗАВДАННЯ

Допоможи фермерові знайти дорогу до житниці.

2 ЗАВДАННЯ

Наближався День народження фермера. Зазвичай він не відзначав своє свято, щоб не витратити грошей на частування для гостей. Проте цього року йому дуже захотілося подарунків. Прийшов фермер до пекаря й каже:

– Спечи-но мені, пекарю, іменний пиріг.
– А чи багато ти гостей чекаєш? – запитав той.
– О так, усіх своїх сусідів запросив, з їхніми друзинами й дітьми. І ти, пекарю, приходи до мене на свято.
– Дякую за запрошення, – відповів чоловік.
– Прийду. Дай мені 100 монет, і я спечу тобі святкове частування, яке порадує і тебе, і гостей.
– Аж 100 монет?! – обурився фермер. – Чому так багато?
– Ну як же? У тебе ж буде чимало гостей. Мені потрібно купити багато продуктів для приготування великого святкового пирога, ну й узяти гроші за свою роботу, – пояснив пекар.
– Сто монет – це занадто багато, – відповів фермер. – Ось, візьми 20 монет. Я вважаю, що цього достатньо для пирога.
Пекар намагався пояснити фермерові, що 20 монет не вистачить навіть на купівлю борошна, не кажучи вже про решту продуктів та оплату його праці. Чоловік збирався відмовитися від роботи, але фермер поклав йому на стіл 20 монет, сів у машину й поїхав.

Порахуй і напиши, скільки грошей у кожній банці. У порожніх банках намайлюй монети будь-якого номіналу, щоб у сумі отримати відповідну суму грошей.

3 ЗАВДАННЯ

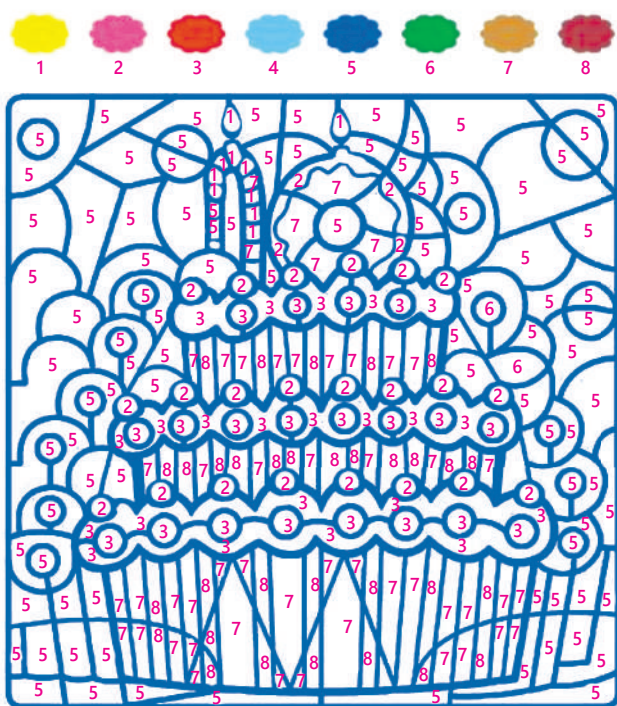
Наступного дня фермер прийшов за своїм замовленням, але замість великого пирога пекар виніс йому маленький акуратний пиріжок, якого ледве вистачило б, щоб пригостити кількох гостей.

– Що це таке?! – закричав фермер.
– Вибач, за 20 монет я зміг купити продуктів лише на такий пиріжок. Я не брав за роботу – нехай це буде моїм подарунком тобі на День народження. Однак якщо тобі не подобається, я можу залишити цей пиріг собі й повернути тобі гроші.
– Ні, я візьму його, дякую, – відповів фермер.
Він був таким жадібним, що порахував: оскільки цей пекар приготував пиріг безплатно, то в іншого пекаря такий самий пиріг буде ще дорожчим.

4 ЗАВДАННЯ

Розфарбуй малюнок за цифрами.

Надвечір у домі фермера зібралися гості. Він дивився на свій маленький пиріг, і йому було соромно подавати його на стіл. Фермер вирішив, що краще взагалі не пригостити їх нічим. Гості висловлювали йому свої вітання, вручали подарунки, але фермер чомусь зовсім не радив. Його вперше мучили докори сумління за свою жадібність.

Раптом двері відчинилися, і в дім фермера ввійшов пекар. У руках він тримав величезний дивовижний торт!
– З Днем народження! А ось і мій подарунок, – сказав пекар. – Сподіваюся, він стане прикрасою святкового столу. Дорогий фермере, бажаю тобі бути таким щедрим, як твої огіркові грядки, які родять найсмачніші огірки в нашому селищі. Бажаю тобі бути таким щедрим, як твоя корова, яка дає найсмачніше молоко в околиці.

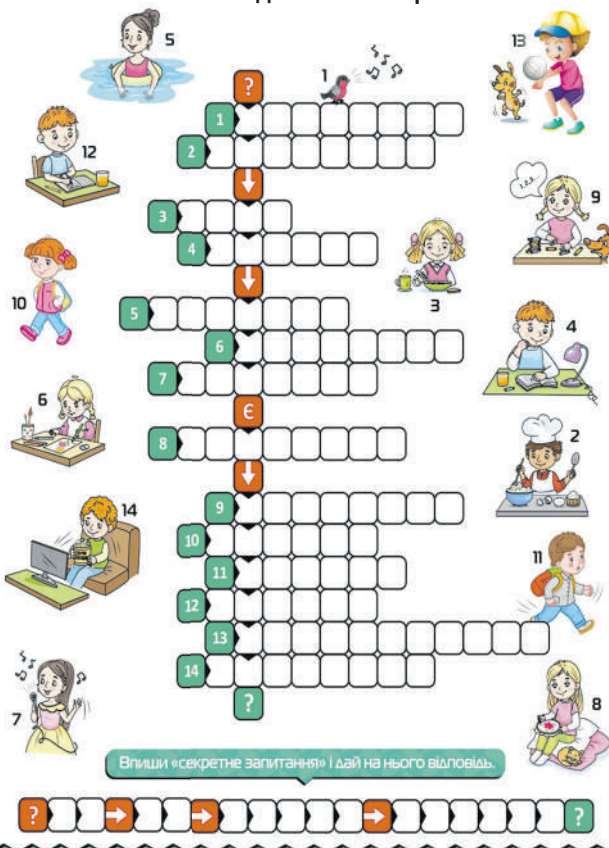
5 ЗАВДАННЯ

Склади з розкиданих слів два прислів'я про гроші й запиши їх. Розфарбуй уривки першого прислів'я червоним кольором, а другого – блакитним.

Автор:
Олена Кукуєвицька

ПОСЛЕДСТВИЯ ЛЖИ

Аліна Гіндулліна

ЯК ЗАЗНАЙКА СТАЛА ДРУГОМ

Оленка була справжньою зазнайкою. Вона не хотіла ні з ким дружити, бо в усьому вважала себе кращою за інших. Діти з її двору намагалися потоваришувати з нею, але Оленка вдавала, що не помічає їх і, високо піднявши голову, проходила повз. Проте одного разу трапився випадок, який допоміг дівчинці змінитися.

Оленка, як завжди, гуляла сама. Неподалік гралися сусідські діти. Вони покликали її у свою гру, але дівчинка буркнула й відвернулася. Задержавши ніс, Оленка швидко пішла через двір, як раптом послизнулася й упала. «Ай!» Вона злякалася й ледь не заплакала. Однак, побачивши, що діти дивляться на неї, стримала сльози й сіла на лавку спиною до них. «Як боляче!» – з образою подумала Оленка, потираючи забиті коліна. До того ж у неї пішла кров з носа. Дівчинка почала закидати голову назад, щоб зупинити кров. Діти помітили це й підбігли до Оленки.

– Що трапилося? Тобі допо-

могти? – запитали вони.

– Мені не потрібна допомога, я сама все знаю, – ледве стримуючи сльози, відповіла дівчинка й ще вище підняла голову.

Діти сіли поряд з Оленкою, і хлопчик Михайлик сказав:

– Мій тато – лікар, він розповідав мені, як зупинити кров з носа.

– Як? – запитала Оленка, втомившись сидіти з піднятою головою.

– По-перше, нахили голову вперед, це дуже важливо! – почав пояснювати Михайлик.

Оленка спочатку не хотіла слухатися, адже звикла думати, що все знає краще за всіх. Проте діти її все-таки вмовили.

– Тепер, – продовжував Михайлик, – потрібно покласти на лоб ганчірку, змочену в холодній воді.

– Я не хочу, мені буде холодно! – обурилася Оленка.

Але діти знову почали її вмовляти послухатися, і дівчинка зрештою погодилася.

– У мене є чиста носова хустинка! – сказала Ганнуся,

найменша з дітей.

– А в мене є пляшка з водою, – додав Володя, друг Михайлика.

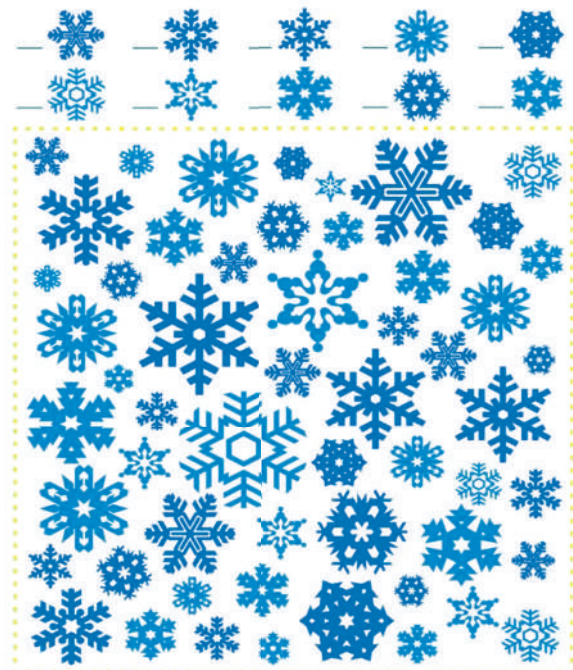
Діти змочили хустинку у воді й дали її Оленці. Вона поклала її на лоб і сказала: – Здається, мені стало легше... Що ще потрібно зробити?

– Затисни ніс міцно двома пальцями, ось так, – і Михайлик показав, як потрібно затискати ніс.

Оленка повторила за ним, і за кілька хвилин кровотеча зупинилася! Дівчинка була дуже рада і вдячна дітям за допомогу.

– Дякую, що ви допомогли мені, – зітхнула з полегшенням Оленка. – Мені дуже соромно, що я раніше не хотіла з вами дружити. Тепер я намагатимуся виправитися.

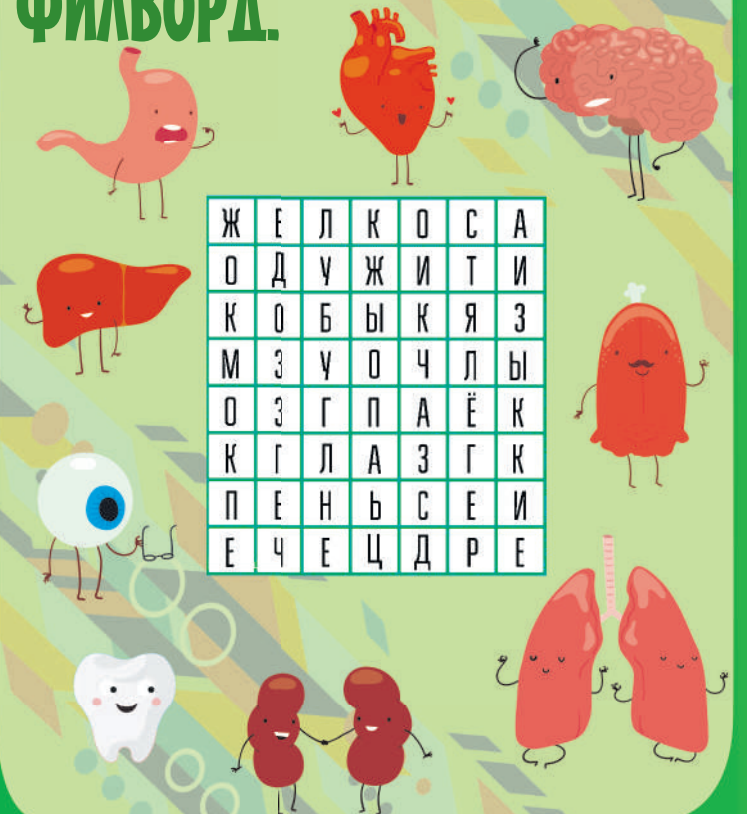
Діти зраділи й запросили Оленку до своєї гри. Відтоді вони завжди грають разом і в усьому допомагають одне одному. А найбільше допомагає Оленка, адже тепер вона не зазнайка!

ПОЛІЧИ.

Найди названня органів человека в сетке филворда – печень, желудок, язык, зубы, почки, мозг, сердце, легкие, глаза.

ФИЛВОРД.

ИЩЕМ НАУЧНОЕ ОБЪЯСНЕНИЕ.

Почему медведи спят зимой?

Прочитай разные объяснения того, почему медведи спят зимой. Отметь правильное утверждение.

- ☐ Медведи впадают в зимнюю спячку, потому что ленивые.
- ☐ Медведи впадают в зимнюю спячку для того, чтобы экономнее расходовать внутренние запасы жира и легче пережить зиму, когда в природе сложно найти пищу.
- ☐ Медведи впадают в зимнюю спячку, чтобы у них быстрее вырос новый мех.
- ☐ Медведи впадают в зимнюю спячку, чтобы не разбудить других зверей в лесу.

Нарисуй, как медведь спит зимой.

СОН ПРИНЦА

Хелен Робинсон

Жил-был принц. Однажды ему приснился сон. Сон очень взволновал его, и, когда он проснулся, захотел узнать его значение. Для этого принц созвал своих придворных советников и приказал: «Скажите мне, что значит мой сон». Один из них ответил: «Ваше высочество, у меня плохая весть для вас. Согласно сну, сначала умрут все ваши родственники, а после них умрете и вы».

Принц затрясся от гнева, его лицо побаргровело. «Как вы осмелились сообщать такие ужасные вести?! – закричал он. – Уведите его!»

Все еще кипя от гнева, принц обратился к другому придворному мудрецу. Когда тот пришел, принц велел ему объяснить значение сна. Советник тщательно подбирал слова. «У меня есть для вас замечательная весть, ваше величество, – сказал он. – Вы переживете всех ваших родственников».

Услышав это, принц улыбнулся. Он был доволен тем, что услышал. «Ты очень обрадовал меня! – сказал он. – За твою преданную службу я назначаю тебя главным советником».

В чем была разница между тем,

что сказали первый и второй мудрецы? Весть была одной и той же, но преподнесли ее по-разному.

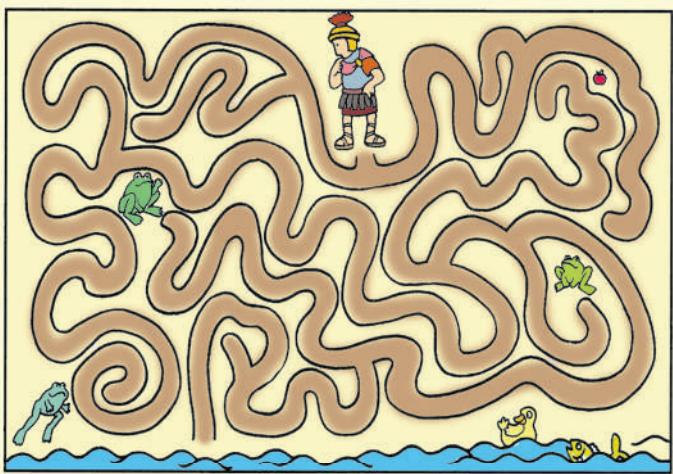
Ваши слова могут оказывать существенное влияние на жизни других людей – не только то, что вы говорите, но и то, как вы это говорите. В Библии написано: «Слово ваше да будет всегда с благодатию, приправлено солью, дабы вы знали, как отвечать каждому» (Кол. 4:6). Постарайтесь не произносить необдуманных фраз, но просите Бога помочь вам мудро подбирать слова.

СОСТАВЬ БИБЛЕЙСКИЙ СТИХ.

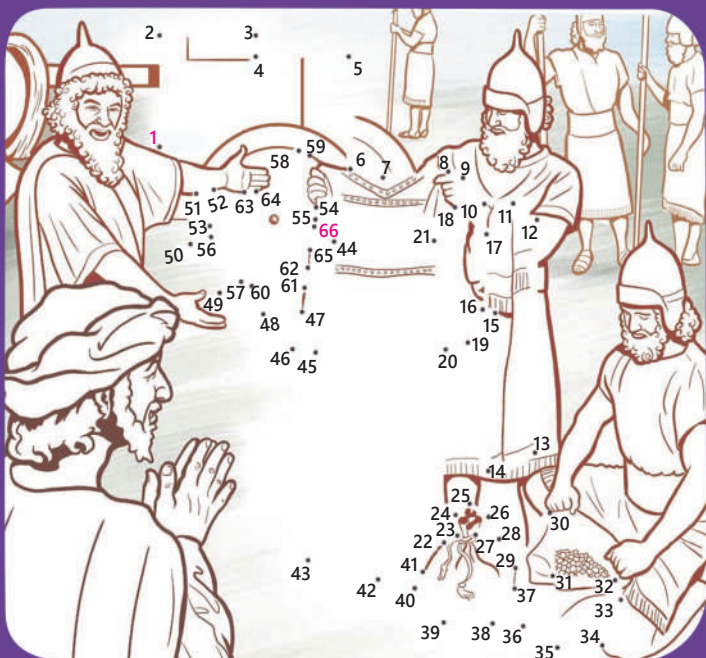

(Псалом 61:11)

Допоможи Нееманові знайти дорогу до Йордану.

З'єднай послідовно крапки й розфарбуй малюнок.

РЕБУСЫ.

РЕ

Т

КАН

СЛЕ

МОС

ЖАДІБНІСТЬ ГЕХАЗІ

Ви, мабуть, пам'ятаєте, які чудеса творив Єлисей. Про нього знали не лише в юдейському краї, а й в інших краях говорили: «Ось який великий пророк з'явився у євреїв і які він творить дива!»

У краї сирійському захворів один начальник. Його вразила важка за-разна хвороба – проказа, і його нічим не могли вилікувати. Ізраїльська полонянка, яка була в домі Неемана служанкою, сказала його дружині: «От якби мій володар поїхав до про-рока Єлисея! Той вилікував би його від прокази». Нееман відпросився у свого царя й вирушив у дорогу.

Прийшов багатий сирійський вельмо-жа до Єлисея й зупинився біля воріт його дому. Єлисей відрядив до нього чоловіка й велів сказати: «Неемане! Іди й омийся сім разів у ріці Йордан, і тіло твоє стане чистим, як і раніше, – ти будеш здоровим».

Розгнівався Нееман: «Та хіба наші річки гірші за Йордан?! Я й удо-ма міг омитися в будь-якій ріці. Чи варто було приїжджати за цим в таку далечінь?!»

«Послухайся пророка, – порадили Нееманові його слуги. – Невже тобі важко омитися в Йордані?» Нееман послухався й омився в Йордані сім разів. Проказа тієї ж миті зійшла з його тіла, і він одужав. Нееман виру-шив до Єлисея, щоб віддячити йому, і хотів вручити йому подарунок або гроші. Однак пророк відмовився.

Слуга Єлисея Гехазі бачив, як Не-еман умовляв Єлисея взяти гроші й подарунок. Йому стало так прикро, що Єлисей нічого не взяв... Коли Нееман поїхав додому, Гехазі на-

здогнав його і сказав: «До мого вчителя прийшли два бідняки. Йому нічого подати їм – у самого нічого немає. Дай йому грошей (талентів) і дві одежини». Нееман дав йому два таланти. Це дуже багато грошей, тож Гехазі сам не міг навіть віднести їх. Йому допомогли два чоловіки, а Гехазі ніс одяг. Усе це він зробив потай від Єлисея.

– Де ти був? – запитав пророк Гехазі.

– Ніде, я був удома, – відповів Гехазі.

Однак чи можна обманути пророка, котрому Бог відкриває навіть майбутнє?

– Невже ти думаєш, – сказав Єли-сей своєму учню, – що я не знаю, як ти обманув Неемана й випро-сив у нього гроші й одяг? Ти хотів розбагатіти, мати слуг, служанок, сади, виноградники. Тобі захоті-лося пожити, як знатному пану. Проте покаранням за твою брехню хвороба Неемана перейде до тебе, а від тебе – до дітей твоїх!

І пішов Гехазі від пророка весь у проказі. Але насправді він втратив не лише здоров'я, а й схвалення Бога і його прихильність. Поводь-мося гідно: будьмо добрими й охоче ділимося тим, що маємо.

Цепочка доброти

Етот случай произошел в Канаде зимой, у придорожного ресторанчика для автомобилистов. К окошку подъехала старенькая машина. Женщина, которая останавливается здесь уже много лет подряд, заказала свой обычный чай. Обмениваясь любезностями с продавцом, она заметила машину, пристроившуюся за ней. У женщины было хорошее настроение, и она решила сделать что-нибудь приятное человеку, вставшему за ней в очередь. Она сказала продавцу, что заплатит за чай для следующего водителя. Продавец пожал плечами, решив, что эти люди знакомы. Женщина уехала.

На следующее утро она снова, как всегда, подъехала к окошку ресторана. Продавец, увидев ее, сказал:

– Вы знаете, я думаю, вчера произошла ошибка. Парень, за которого вы заплатили, не знает вас. Женщина, немного смутившись, объяснила, что она знает об этом. И тогда продавец рассказал ей, что произошло вчера:

– Я сказал тому парню, что вы заплатили за его чай. Тогда он захотел заплатить за чай для следующего водителя. И водитель следующей машины поступил аналогично. Так происходило 21 раз. Я поражен!

Удивительно: 21 машина, 21 чашка чая, 21 приятно удивленный человек. Добро «заразительно». Если вас удивили добрым делом, вы также стараетесь сделать что-то для других, неважно – знакомых или незнакомых вам людей. Знайте: если вам удалось стать хотя бы одним звеном цепочки доброты, мир станет немного лучше.

Жаклин
Телло Айяла

ОБЧИСЛИ.

Обчисли приклади та дізнайся деякі факти про людину на малюнку. Запиши відповіді, а також назву професії персонажа.

Мій вік:
 $7 \times 5 = \square$

Кількість літер у моєму імені:
 $19 - 12 = \square$

Мій день народження:
 $5 \times 3 = \square$

Місяць, у якому я народився:
 $33 : 3 = \square$

Мій розмір взуття:
 $21 + 19 = \square$

Кількість країн, які я відвідав:
 $180 : 15 = \square$

Кількість людей у моїй родині:
 $40 : 8 = \square$

Сума, яку я заробляю за місяць:
 $125 \times 16 = \square$

Яка правильна відповідь?

 = 30

 = 15

 = 24

 = ?

Сосчитай, чего на картинке больше: новогодних носочков или пряничных человечков? А пока считаешь, можешь раскрашивать картинки.

Инна Сосяк
«Давайте!»

– Ого! Класс! Вот это автомобиль! Супер! – с восторгом восклицали мальчики, сидя на заднем сиденье, в то время как папа с ускорением мчался по трассе.

– Не машина, а зверь! – гордо сказал папа. – Давно о такой мечтал: полноприводный джип – это вам не старенькая Лада! На этом автомобиле можно ездить и по бездорожью, и в лес, и в горы.

– А давайте в горы поедem! Увидим весь наш город и дом, – предложил Лукьян.

– Давайте! В горы! – подхватил пятилетний Марк.

– Можно будет сделать красивые фотографии: земля, покрытая снегом, розовый закат и мы на вершине мира! – добавила мама.

Папу не нужно было долго уговаривать, ведь ему самому хотелось испытать новую машину. Джип поднимался все выше и выше. Пейзаж открывался невероятный! Дорога закончилась, дальше была дорожка, по которой ходили только люди.

– Давайте заедем на вершину по этой дорожке. Как вам такая идея? – спросил папа.

– Давайте! – воскликнул Лукьян.

– Давайте! – повторил Марк.

Дорожка была достаточно крутой, но мощный джип метр за метром поднимался вверх. Было слышно, как из-под колес вылетают камни и куски льда.

– Мне страшно. Хватит! Давайте остановимся и дальше пойдем пешком, – сказала мама.

– Давайте еще немного! Мы почти на вершине! – не сдерживал себя Лукьян.

– Давайте! Давайте! – повторял за братом Марк.

Машина ревела и еле двигалась. В какой-то момент автомобиль застрял, буксируя на одном месте. Папа жал на педаль газа, но вместо того чтобы двигаться вперед, джип съезжал назад. Папа начал тормозить, но лед под колесами не позволял удерживаться на месте. Машина была неуправляема и все быстрее скатывалась вниз. Все были напуганы так, что не могли и слова произнести. Они приближались к пропасти...

Как вдруг – удар – и машина остановилась. Заднее стекло разбилось, и между мальчиками появился толстый ствол дерева. Машина качалась. Папа осторожно выглянул в окно:

– Задние колеса не касаются земли, они над пропастью! Нас удерживает дерево... Будем вылезать по одному через пассажирскую дверь, сохраняя равновесие.

Последним вышел папа. Семья преклонила колени и поблагодарила Господа за то, что Он спас им жизнь.

– Давайте больше не будем испытывать Бога, – обратилась мама к папе и детям.

– Давайте. И вообще, давайте будем осторожными со словом «давайте».

– Давайте, – тихо сказал Лукьян.

– Давайте, – повторил Марк.

ПОРАДИ ЛІКАРЯ НЕХВОРІЙКА

Наші помічники – цибуля та часник

Узимку на вулиці дуже весело: санчата, лижі, ковзани... Можна пограти в сніжки, зіптити сніговика чи навіть фортецю... Але трапляється й таке: несподівано підвищується температура, розпочинається нежить, а згодом і кашель. І так сумно дивитися у вікно, де весело кружляють у повітрі сніжинки, а десь там, унизу, чути веселі вигуки друзів.

Щоб не доводилося сумувати, запроси до столу добрих помічників – цибулю та часник! Що? Ти ще не знайомий з їхніми

здібностями? Тоді ти вчасно натрапив на цю сторінку.

Отже, часник. Ще в 15 столітті до Р. Х. стародавні єгиптяни в одному з перших медичних трактатів, створених на папірусі, згадували відразу 22 рецепти вживання часнику при таких нездужаннях, як головний біль, біль у горлі, слабкість тощо. Сьогодні відомо, що часник поліпшує кровообіг, знижує тиск, зміцнює серце, убиває бактерії та грибки, підвищує працездатність. Отже, вживаючи у стравах часник, ти допомагаєш своєму організму протистояти інфекції та водночас ще й смакуєш! На здоров'я!

Цибуля також має схожі властивості. Із сивої давнини цибулю вживали як засіб від

кашлю та для очищення крові, а також при підвищенні тиску. До того ж свіжа цибулина може врятувати життя в разі укусу бджоли чи оси в слизову оболонку рота. Для цього треба відразу ж почати жувати цибулю й негайно викликати лікаря. Цибуля допоможе тим, що пухлина не стане занадто великою й допомога лікаря не буде марною.

Подякуймо Богам за те, що Він так чудово турбується про нас і серед Його творіння є такі чудові помічники для людини, як часник і цибуля! Будьмо здорові!

Посади з мамою на підвіконні цибулинку і спостерігай за її розвитком. Скоро матимеш зелені вітамінчики!

Веселый English

LAMPS Светильники

TASK 1

Read and learn new words. Прочитай и выучи новые слова.

hanging pendant
[хэнин: пэндэнт] –
подвесной светильник

streetlight
[стритлайт] – улич-
ный фонарь

sconce [сконс] –
бра, настенный
светильник

night lamp
[найт лэмп] –
ночник

table lamp [тэйбл лэмп] –
настольная лампа

wall lantern
[вол лэнтен] –
настенный
фонарь

desk lamp [дэск
лэмп] – лампа для
рабочего стола

chandelier
[шэндэли э:] –
люстра

floor lamp
[фло: лэмп] –
торшер,
напольная
лампа

flashlight [флэшлайт] –
карманный фонарик

Search the words. Найди необходимые слова
(ищи их по вертикали, горизонтали и диагонали).

U A E G B R B D E R T O C W S Y X W I V
F I I Y S W M H L W J A Q S O M E G C X
O Y O E D A S S Y W X K B N T G G Q T N
G D B J D L A U F R L H D L J S V U U D
P K S K I L H A N G I N G P E N D A N T
L T L E F L O O R L A M P W P L Q L Z J
K N S F T A D P L D L D E S K L A M P O
S B P T H N H H L Q K V H I Z B O M C K
X C K S R T Q F L A S H L I G H T F P H
Z H O F X E I R W W R P U J D E X A Y L
Y A F N T R E O V K V R C A N C O H J A
U N I X C N C T O H G Q H M R Z G H D L
Q D C E E E I M L Y K A S R I R I O W K
U E E M E S W G M I Y P L S Q Y R G L V
O L K I Z V I E H A G K I U W O R V Q R
U I D S M C B P Q T A H O Z X I A X Q M
N E N O G R U V L V L P T V T X X I O T
I R W O J P G V W R B A P B W N Z P P C
R B X W L Z C B E M E Y M B W M M K P I
Y B I P O V J G U G X T P P J I H B L D

TASK 2

- 1) floor lamp
- 2) chandelier
- 3) table lamp
- 4) desk lamp
- 5) hanging pendant
- 6) sconce
- 7) night lamp
- 8) streetlight
- 9) wall lantern
- 10) flashlight

TASK 3

Can you find the words that are missing in these sentences?
Дополни предложения соответствующими словами,
используя словарь.

СЛОВАРИК

- sunglasses – солнцезащитные очки
- transparent – прозрачные
- shadows – тени
- refraction – преломление
- light sources – источники света
- straight lines – прямолинейно
- reflects – отражает
- retina – сетчатка глаза
- translucent – полупрозрачные
- opaque – непрозрачные

- 1 The Sun, fire, lightning and fireflies are all
- 2 The moon is not a light source. It
light from other sources.
- 3 Protect your eyes by wearing
and a hat.
- 4 materials let light pass straight
through them.
- 5 do not let any light through.
- 6 materials let some light
through.
- 7 are formed when light
hits an opaque object.
- 8 Light travels in
- 9 The lens inside a human eye can change
shape to focus light on the
- 10 When light enters a different medium, it
changes directly slightly. This is called
.....

TASK 4

Look at the picture and write down
the names of all lamps that you see.
Внимательно посмотри на картинку и
запиши названия всех ламп, которые
дизайнер расположил в доме.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

TASK 5

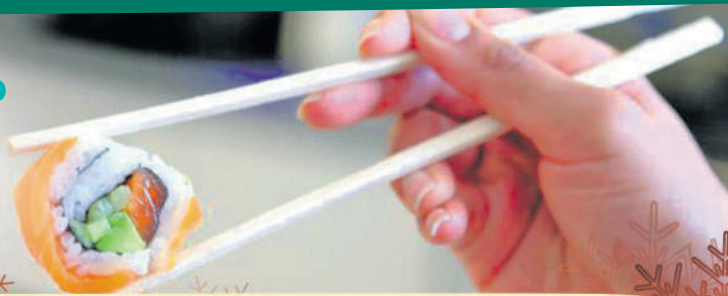
Read the text and answer the questions.
Прочитай текст и ответь на вопросы.

LIGHT

Light is an energy that we can see. Our greatest
source of light is the sun. All living things need light.
There are natural sources of light, like the sun and fire.
There are artificial sources of light, like light bulbs and
a flashlight. Natural light does not need to be made by
people. Artificial light is made by people. Light helps us
to live our lives more easily.

- 1 All living things need light.
A) TRUE
B) FALSE
- 2 The is a natural source of light.
A) Flashlight
B) Sun
- 3 Natural light is made by people.
A) TRUE
B) FALSE
- 4 Light is an that we can see.
A) Liquid
B) Energy

Как появились палочки для еды?

Хаси (яп.) – традиционный столовый прибор, которым японцы, а также жители Вьетнама, Кореи и Китая пользуются вместо привычных нам вилок и ложек. Традиционным материалом для хаси служит дерево, также используют кость, металл и – в наше время – пластик.

Согласно произведенным археологическим раскопкам, первые палочки для еды появились в Китае около 3 тысяч лет назад, в эпоху Шан. По легенде, их изобрел император Юй, когда захотел достать горячее мясо из котла. Такие палочки были около 37-38 см в длину, и в дальнейшем их использовали в качестве кухонной утвари. Палочки же, предназначенные непосредственно для приема пищи, укоротили до 25 см.

В Японию хаси пришли в XII веке, изготавливали их из бамбука. Со временем палочки превратились в произведения искусства – их разукрашивали, покрывали лаком и даже инкрустировали перламутром. Такие палочки не стыдно и преподнести в качестве подарка! В частности, молодоженам часто дарят хаси, желая быть такими же неразлучными. Также бывает, что хаси дарят по индивидуальной паре каждому члену семьи, изготавливая семейные подарочные комплекты. Следует знать, что палочки являются личным

предметом и давать их кому-либо "попользоваться" не принято – для этого существуют одноразовые хаси.

В качестве материала особенно часто используют уже упомянутый бамбук, кипарис, клен и сливу, а в сечении хаси могут быть как круглыми, так и квадратными.

Детей с малых лет учат обращаться с палочками, поскольку хаси тренируют мелкую моторику рук, развивающую умственные способности.

С этим моментом связан праздник "Первые палочки": когда малышу исполняется 100 дней, ему впервые дают попробовать рис его личными хаси. Разумеется, малыши еще малы, чтобы кушать самостоятельно далее. Маленькие японцы начинают есть с помощью палочек вскоре после исполнения первого года и, по заверениям ученых, опережают в развитии тех своих сверстников, которые не сумели расстаться с ложкой.

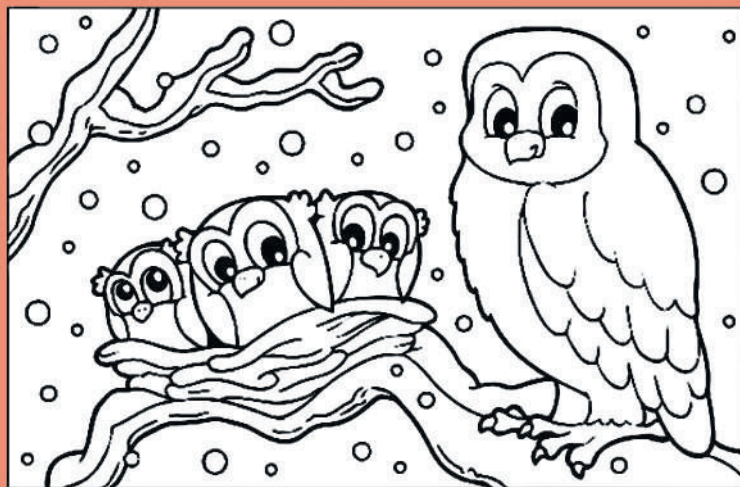
Для палочек существует специальная подставка – *хасиоки*, на которую принято класть палочки тонкими концами таким образом, чтобы они смотрели влево. В случае, если на столе хасиоки нет, палочки можно положить прямо на стол или прислонить к чашке тонкими концами. Класть палочки поперек чашки не следует – в этом состоит одно из отличий японского столового этикета от китайского, где такой жест означает, что едок насытился и больше не хочет добавки.

В ресторанах, как правило, хаси (одноразовые, разумеется) подают в специальном чехле – *хасибукуро*, который при должном украшении способен также стать настоящим произведением искусства – под стать самим палочкам. Очень часто одноразовые палочки следует разломить перед использованием, так как они не прорезаны до конца. Также после разделения палочек их следует покатаить друг о друга, дабы избежать занозы.

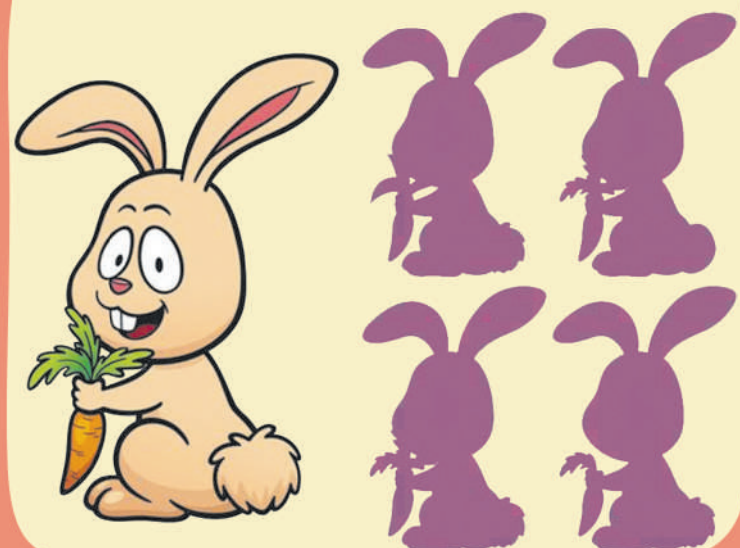
Хаси также используют в рекрутинговых тестированиях, например, производители микросхем и ЖК-дисплеев заставляют потенциальных работников собирать палочками рассыпанный бисер. Используют хаси и в боевых искусствах: будучи правильно брошенной, такая палочка может пробивать твердые объекты.

В Японии в год расходуют 25 миллиардов палочек! Правда, японцы приняли закон о сохранении живых насаждений и древесину для хаси получают из России и того же Китая.

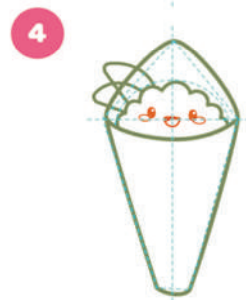
РОЗФАРБУЙ ЗА ЗРАЗКОМ.

Знайди відповідну тінь зайченяти.

Учимся рисовать суши темаки.

МІНАРІ — СОЛОДКІ РОЛИ

1 Попроси маму насмажити млинців. Готові млинці остуди.

ТОБІ ЗНАДОБЯТЬСЯ:

- 3 яйця;
- 500 мл молока;
- 280 г борошна;
- 1 ч. л. солі (без гірки);
- 3 ст. л. олії;
- допомога мамі.

- Для начинки:
- 150 г вершкового сиру;
- 2 ст. л. цукрової пудри;
- ківі;
- консервовані персики.

5 Млинці обріж по краях, щоб надати їм квадратної форми.

2 Вершковий сир змішай із цукровою пудрою.

3 Очисти ківі й наріж тонкими смужками.

4 Персики теж поріж смужками, просочи на серветці, щоб збути зайвої вологи.

8 Виготов кілька таких рулетиків і розріж кожен на 3-4 частини.

Смаколик готовий! Персики й сир надають ролам ніжного смаку, а ківі додає кислинки. Перед подачею можна полити шоколадом або медом. Смачного!

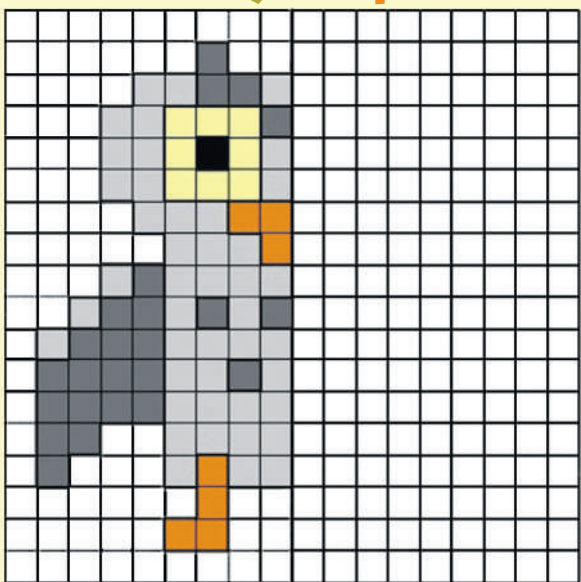
7 Фрукти знову змасти зверху сиром і згорни в рулетик.

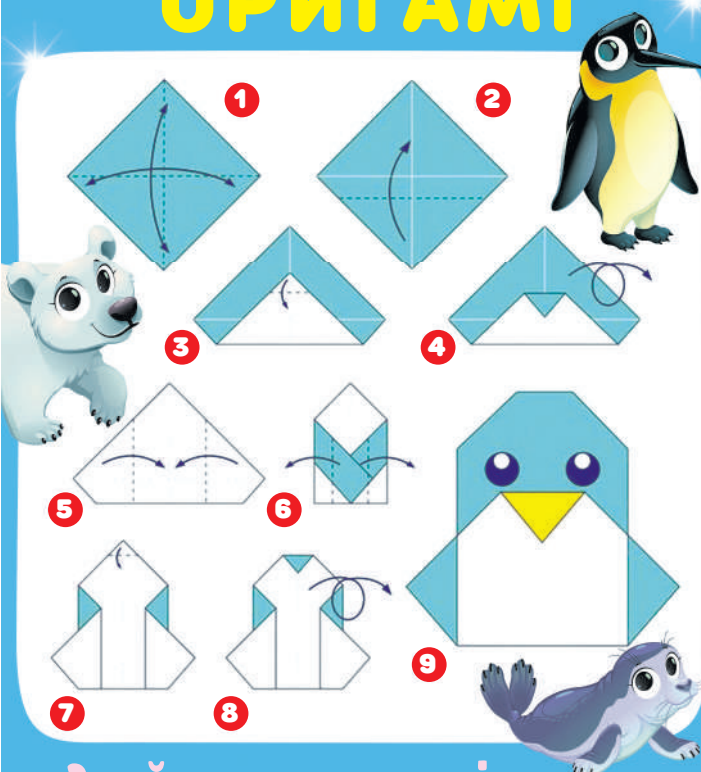
ЯКОГО ПАЗЛА БРАКУЄ?

Домалюй другу половинку за зразком.

ОРИГАМІ

Знайди шлях до сніговика - подолай лабіринт.

ЧЕТЫРЕ ШОКОЛАДНЫХ ЯЙЦА

Какое возбуждение царит сегодня утром в этом классе! Какое волнение и какое внимание! Учительница объявила, что она приготовила небольшой приз для ученика, который правильно ответит на большинство вопросов. Никто из ребят не знал, что это за приз, хотя учительница сказала, что эта вещь очень красивая, приятная и вкусная. Конечно, от последнего слова у всех потекли слюнки.

– Что-то очень вкусное! – воскликнул Тэд Джонес. – Я бы очень хотел получить этот приз.

– И я тоже, – сказал Эрик Фостер. Его мама сегодня утром была так занята с двумя его братьями и маленькой сестрой, что забыла положить ему завтрак.

– Мне бы так хотелось иметь что-то интересное, – произнес Пеги Филиппс.

– Куда учительница могла положить эту вещь? – поинтересовался Питер Рич. – Может, как-то подсмотреть, пока она не видит? – Нет, Питер, ты никак не сможешь увидеть, – учительница услышала его слова. – Приз спрятан в моем столе, и никто его не увидит, пока не будут даны правильные ответы.

Питер покраснел, ему стало стыдно. Затем начался опрос, все усердно работали. Когда учительница громко задавала вопросы, поднимался лес рук; но когда все ответы были написаны, воцарилась полная тишина. Медленно тянулось время для Тэда, Пеги, Питера и всех остальных детей. Каждый надеялся на удачу, а бедный Эрик так проголодался, что просто предвкушал удовольствие от обещанной награды.

Наконец опрос окончен и все ответы проверены. Кто же выиграл?

– Теперь, – произнесла учительница, – я могу сказать вам, кто получит приз.

Воцарилась такая тишина, что было слышно, как бьется в оконное стекло муха.

– Это я, – шепнул Пеги на ухо Питеру.

И снова учительница услышала. – К сожалению, ты ошибаешься, Пеги, – сказала она. – Приз достался...

«Пеги, Тэду, Тому, Дику, Эми, Доре», – раздавались голоса детей.

– Нет, – с улыбкой промолвила учительница. – Вы все ошибаетесь. Победил Эрик, и Пеги уступил ему всего один балл.

Пеги тяжело вздохнул. И тут учительница открыла стол и достала большое шоколадное яйцо, перевязанное широкой голубой лентой. «Какая прелесть!» – закричали все.

– Одну минутку, – сказала учительница. – У меня есть еще один приз. Он в этой коробке.

И все увидели четыре небольших шоколадных яйца. Они тоже были хороши, но, конечно, не такие большие и красивые, как то с голубой лентой. Смущенный Эрик вышел, чтобы получить приз. Он в раздумье смотрел на оба приза. Учительница улыбнулась ему и сказала, что очень довольна его успехами. Затем она протянула ему большое шоколадное яйцо. Но руки Эрика все еще были за спиной. Он густо покраснел.

– Пожалуйста, – запинаясь, промолвил он, – не могли бы вы вместо этого дать мне второй приз?

Все очень удивились, и учительница сначала не поняла, шутит он или говорит серьезно. Она полагала, что в классе нет ни одного ребенка, который не хотел бы иметь этот прекрасный подарок, который она приготовила.

«Но, – думала она, – Эрик всегда был очень хорошим мальчиком, и, возможно, у него есть причина

для такого необычного решения». Итак, учительница вручила ему второй приз, а Пеги с удовольствием получил первый.

Конечно, все девочки и мальчики из класса хотели узнать, почему Эрик так поступил, но он никому ничего не сказал. Мальчик побежал домой, в руке у него была драгоценная коробка. Он ее не открывал и даже не дотрагивался до ее содержимого.

Но если бы кто-то из друзей Эрика заглянул в тот вечер в его дом, то он понял бы все. В кухне на полу сидели четверо самых счастливых детей – три мальчика и маленькая девочка. Они наслаждались шоколадными яйцами.

Артур
Максвелл

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

Тобі знадобляться:

- неглибока посудина;
- кубики льоду;
- вода;
- сіль;
- мотузочка.

Хід роботи:

1. Наповни посудину холодною водою й помісти туди кубики льоду. Вони спливатимуть і опиняться на поверхні води.
2. Мотузочку змочи у воді. Розташуй її поверх кубиків, залишивши «хвостики», за які можна буде взятися, у воді.
3. Густо посип крижинки сіллю, стежачи за тим, щоб вона потрапляла на мотузочку, і зачекай 30 секунд для надійного примерзання.
4. За пів хвилини можна взятися за краї мотузочки й підняти її.

Ти побачиш, як лід примерз до мотузочки й міцно тримається на ній. Спробуй у такий спосіб вилловити всі крижинки разом або діставати кожен кубик по черзі.

Софія Коломієць

Богдан Михтюк

Мілана Давидюк

Мілана Глушакова

Софія Лебідь

Денис Випуценко

Валерія Чупіна

Гліб Чайка

Злата Ждан

Зоряна Чайка

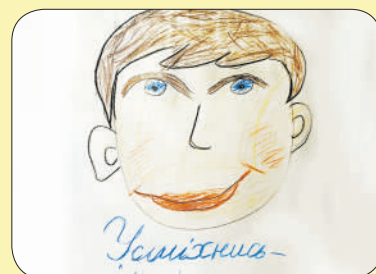
Мирослава Випуценко

Полліанна Колош

Рома Романчик

Роман Дусь

Святозара Ждан

Саша Лазур

Внимание: новинка!

"Библейские кроссворды и головоломки для детей" Марины Становкиной – это книга, наполненная кроссвордами, лабиринтами, головоломками и ребусами, которые помогут запомнить имена библейских персонажей, выучить названия книг Библии и узнать много других интересных фактов.

Для детей от 6 лет.

* Возможна оплата картой «eПідтримка»

BOOKSON
Интернет-книгарня

**ХРИСТИЯНСЬКІ
КНИГИ** для всієї сім'ї

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО –
ОТРИМУЙ ШВИДКО

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
друкованими літерами на зворотному
боці кожного малюнка).

Аліса Рак

Валерія Мельничук

Віка Лук'яненко

Даша Андрущенко

Даша Гаврилюк

Ірина Карвацька

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805

Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише на сторінках газети.